

« zurück blättern vor »

KEGEL subst. m., ab 1861; auch *kiegel*, *kiegiel*; ‘rechteckiger Körper einer Druckletter; Höhe und Breite dieses Körpers, Schriftgrad’ – ‘wymiar czcionki odpowiadający odległości między ścianką przednią i tylną czcionki; stopień pisma’: vor 1902 Sw *Każdy typ alfabetu ma swój K[iegiel] czyli wymiar: K[iegiel] garmontu = 10-ciu punktom.* – SWIL, Sw (druk.), DOR (poligr.). ◊ **Var:** *kegel* subst. m. – DOR (poligr.); *kiegel* subst. m. – SWIL; *kiegiel* subst. m. – Sw (druk.). ◊ **Etym:** nhd. *Kegel* subst. m., ‘Breite oder Dicke einer Letter je nach Schriftgröße, die sich im Druck als Höhe darstellt’, GRI.

« zurück blättern vor »